

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
275

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 760

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ν.π.δ.δ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ν. 417/1976 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ν. 22/1975 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

(Ἄρθρον 1 ν. 417/1976, ἄρθρον 44 ν. 22/1975 καὶ ἄρθρα 23 παράγρ. 2 καὶ 29 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος).

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 131—175 τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς αὗται τροποποιηθεῖσαι ἰσχύον κατὰ τὴν 20ην Ἀπριλίου 1967, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπανήλθον ἐν ἰσχύι συμπληρωθεῖσαι καὶ τροποποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ν. 417/1976, προσηρμηνεύονται πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ πρὸς τὰς ἰσχυούσας πειθαρχικὰς διατάξεις τοῦ ν. 22/1975, κωδικοποιούνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἔχον ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 1—48.

2. Αἱ κωδικοποιούμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑπαγομένων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 131 ν. 1811/1951)

Ὅρισμός πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

1. Πᾶσα δι' ὑπαίτιου πράξεως ἢ παραλείψεως παράβασις ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος, δυναμένη νὰ καταλογισθῇ, ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν ἀδικήμα.

2. Τὸ ὑπαλληλικὸν καθήκον προσδιορίζεται τὸσον ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, ἐγκυκλίων, ὁδηγιῶν καὶ διαταγῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑποχρεώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καθόλου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστοτε τηρητέας ἐν γένει διαγωγῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 132 ν. 1811/1951, ἄρθρον 2 ν. 417/1976 καὶ ἄρθρα 23 παράγρ. 2 καὶ 29 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος).

Πειθαρχικὰ τινὰ ἀδικήματα, ἐνδεικτικῶς.

1. Μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων καταλέγονται ἰδίως:

α) ἡ ἔλλειψις πίστεως καὶ ἀφοσίωσεως πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὡς καὶ ἡ ἐπιδιώξις, ἔργῳ ἢ λόγῳ, τῆς διὰ βιαιῶν μέσων ἀνατροπῆς τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος,

β) ἡ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀναξία ὑπαλλήλου διαγωγή,

γ) ἡ ἐπὶ χρήμασι χαρτοπαιξία καὶ ἰδίως εἰς δημόσιον κέντρον,

δ) ἡ σύναψις στενῶν κοινωνικῶν σχέσεων μετὰ προσώπων, τῶν ὁποίων οὐσιώδη συμφέροντα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀντιθεμένης εἰς τὸν ὑπάλληλον ὑπηρεσίας,

ε) αἱ οἰασδήποτε μορφῆς ἐκδηλώσεις δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὲρ πολιτικῶν κομμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐνεργὸς ὑπὲρ κόμματος δράσις τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,

στ) ἡ δημοσία, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, ἀσκησις κριτικῆς τῶν πράξεων τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς δι' ἐκφράσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν ἔλλειψιν σεβασμοῦ, ἢ διὰ σκοπίμου χρήσεως ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων,

ζ) ἡ ἀποσιώπησις συμμετοχῆς εἰς ἔργα ἐπ' ἀμοιβῇ ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκόμη ἐκεῖνας εἰς τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ αὕτη,

η) ἡ χρησιμοποίησις τρίτων προσώπων πρὸς ἀπόκτησιν ὑπηρεσιακῆς εὐνοίας ἢ πρόκλησιν ἡ ματαίωσιν διαταγῆς τῆς ὑπηρεσίας,

θ) ἡ ἄμεσος ἢ διὰ μέσου τρίτου προσώπου συμμετοχὴ εἰς δημοπρασίαν, τῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ μέλος ὁ ὑπάλληλος ἢ ἡ ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει οὗτος,

ι) ἡ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀναξιοπρεπῆς ἢ ἀναξία ὑπαλλήλου διαγωγή ἢ ἡ, παρὰ τὴν καταβολὴν εἰς αὐτὸν ἐξόδων παραστάσεως, μὴ ἀναλόγως ἀξιοπρεπῆς παράστασις τοῦ ὑπαλλήλου,

ια) ἡ ἐραδεῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προσέλευσις ἢ ἡ πρόωρος ἐξ αὐτῆς ἀποχώρησις,

ιβ) ἡ ραθυμία, ἡ ἀμέλεια, ὡς καὶ ἡ ἀτελής ἢ μὴ ἐγκαιρος ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος ἢ ἀδικαιολόγητος ἀρνήσις προσελεύσεως πρὸς ἱατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 80 παράγρ. 5 τοῦ ν. 1811/1951,

ιγ) ἡ μὴ προσήκουσα συμπεριφορὰ πρὸς τοὺς πολίτας, τοὺς προϊσταμένους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους,

ιδ) ἡ μὴ ἐγκαιρος ἀπάντησις εἰς ἀναφορὰς πολιτῶν,

- ιε) ή υπό προϋσταζμένου—κριτού σύνταξης εκθέσεως ουσιαστικών προσόντων, περί των υπό αυτόν υπαλλήλων, άνευ της επιβαλλομένης άμεροληψίας και άντικειμενικότητας, με άποτέλεσμα ή έκθεσις νά μη άποδίδη την πραγματικόν ύπηρεσιακήν συμπεριφοράν και ποιότητα του κρινομένου υπαλλήλου, ως και ή μη έγκαιρος κατάρτισις των εκθέσεων,
- ιστ) ή άναρμοδία παρέμβαις ύπέρ ή κατά τρίτου τινός.
- ιζ) ή άδικαιολόγητος προτίμησις υποθέσεων νεωτέρων επί παραμελήσει παλαιότερων,
- ιη) ή άδικαιολόγητος άποχή από της εκτελέσεως των καθήκόντων,
- ιθ) ή άρνησις ή παρέλκυσις εκτελέσεως ύπηρεσίας,
- κ) ή συμμετοχή εις άπεργίαν, κατά παράβασιν του άρθρου 23 παράγρ. 2 του Συντάγματος και του εις εκτέλεσιν αυτού νόμου,
- κα) ή παράβασις της εκ της ύπηρεσίας επιβαλλομένης εις τον υπάλληλον έχευμθείας,
- κβ) ή χρησιμοποίησις της υπαλληλικής ιδιότητος προς έξυπνρήτησιν ιδιωτικών συμφερόντων αυτού ή προσκειμένων εις αυτόν προσώπων,
- κγ) ή χρησιμοποίησις πληροφοριών, τάς οποίας κατέχει ως εκ της ύπηρεσίας του, προς άποκόμισιν ιδίου όφέλους,
- κδ) ή υπό του υπαλλήλου μη είσπραξις του μισθοϋ, τον όποιον δικαιούται, ή άλλων άποδοχών ή έξόδων,
- κε) ή άποδοχή υπό του υπαλλήλου είσδητέως ύλικής εύνοίας, ή όποία δέν συνιστά δωροληψίαν, αλλά προέρχεται από πρόσωπα των όποιων τάς υποθέσεις διαχειρίζεται ή πρόκειται νά διαχειρισθή,
- κστ) ή λόγω άσυνήθους χρήσεως φθορά ή έγκατάλειψις ή παράνομος χρήσις πράγματος άνήκοντος εις τό Δημόσιον ή εις νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.
- κζ) πάσα εκ δόλου ή βαρείας άμελείας πράξις ή παράλειψις, ή όποία άν και είναι κατά τύπους νόμιμος, δύναται όπωσδήποτε νά ελάψη ή νά θέσση εις κίνδυνον τά συμφέροντα της Πολιτείας, και
- κη) ή παράβασις καθήκοντος κατά τον ποινικόν ή άλλους ειδικούς νόμους.
2. Διατάξεις όρίζονται ειδικά πειθαρχικά άδικήματα τηρούνται έν ισχύϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

"Άρθρον 3.

(Άρθρον 133 ν. 1811/1951, άρθρον 44 ν. 22/1975, άρθρον 3 ν. 417/1976 και άρθρον 23 παράγρ. 2 του Συντάγματος).

1. Πειθαρχικαί ποιναι είναι:

- α) έγγραφος επίπληξις,
- β) πρόστιμον μέχρις άποδοχών τριών μηνών,
- γ) βυσμενής μετάνοιξις,
- δ) βιαστική του προς προαγωγήν δικαιώματος από ενός μέχρι πέντε έτών,
- ε) υποβιβασμός,
- στ) όριστική παύσις.

2. Το πρόστιμον, υπολογιζόμενον επί των κατά τον χρόνον της εκδότησεως της καταγνωστικής εις πρώτον βαθμόν πειθαρχικής άποφάσεως άποδοχών, παρακρατείται από του πρώτου μετά την τελεσίδικιαν της άποφάσεως μηνός, εις μηνιαίας δόσεις, έκάστης τούτων όριζομένης, διά της αυτής άποφάσεως, εις ποσόν ουχι άνωτερον του ενός τετάρτου των άποδοχών. Το πρόστιμον άποτελεί έσοδον του προϋπολογισμού, τον όποιον έκρύνουν αι άποδοχαί του υπαλλήλου ή του προσυπολογισμού των υπό ειδικών νόμων καθοριζομένων ειδικών ταμείων.

3. Διά την βιαστικήν του προς προαγωγήν δικαιώματος υπολογίζεται μόνον ό χρόνος, κατά τον όποιον ό τιμωρούμενος έχει τά προς προαγωγήν τυπικά προσόντα. Ο υποβιβασθείς δέν δύναται νά επαναπροαχθή πρό της παρελεύσεως από του υποβιβασμού του χρονικού διαστήματος ίσου προς τό ήμισυ του άπαιτουμένου προς προαγωγήν χρόνου.

4. Την ποινήν της όριστικής παύσεως δύναται νά επιβάλη ή πειθαρχικός δικαστής μόνον διά τά εξής άδικήματα:

- α') παράβασιν του άρθρου 2 παράγρ. 1 έδαφ. α',
- β') παράβασιν καθήκοντος κατά τον ποινικόν ή άλλους ειδικούς νόμους,
- γ') άδικαιολόγητον άποχήν από της εκτελέσεως των καθήκόντων επί τριάντα τουλάχιστον ήμέραις,
- δ') παραβίαν άπορρήτων της ύπηρεσίας κατά τό άρθρον 46 παράγρ. 2 του ν. 1811/1951,
- ε') χαλαρηστικώς άναξιοπρεπή ή άναξίαν υπαλλήλου διαγωγήν έντός και έκτός της ύπηρεσίας,
- στ) συμμετοχήν εις άπεργίαν, κατά παράβασιν του άρθρου 23 παράγρ. 2 του Συντάγματος και του εις εκτέλεσιν αυτού νόμου,
- ζ') βίαπραξιν έντός έτους, άρ' ής έτελέσθη άδίκημα τιμωρηθέν τουλάχιστον διά προστίμου ίσου προς τάς άποδοχάς ενός μηνός, έτέρου άδικήματος θυσχημένου νά επισύρη την αυτήν ή βαρύτεραν ποινήν.
- η') διάπραξιν έντός διετίας, μετά επιβολήν τριών πειθαρχικών ποινών βαρύτερων του προστίμου άποδοχών ενός μηνός, του αυτού άδικήματος,
- θ') εκ συστήματος κακήν συμπεριφοράν προς τούς πολίτας,
- ι') τούτραν άπέθειαν,
- ια') πών πειθαρχικόν άδίκημα θυνάμενον ως εκ της φύσεως αυτού νά προκαλέση δημόσιον σκάνδαλον και προκαλέσιν τοιούτο.
- ιβ') παράβασιν των διατάξεων των άρθρων 56 παράγρ. 3 και 80 παράγρ. 5 του ν. 1811/1951, ως και του άρθρου 7 παράγρ. 2 του παρόντος, και
- ιγ') χρησιμοποίησιν πλαγίων μέσων προς άποφυγήν ή μεταίωσιν ή πρόκλησιν ύπηρεσιακών έν γένει μεταβολών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΕΞΑΙΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΝΟΥ

"Άρθρον 4.

(Άρθρον 134 ν. 1811/1951 και άρθρα 4 και 27 περίπτ. δ' ν. 417/1976).

Παραγραφή πειθαρχικών άδικημάτων.

Διαγραφή πειθαρχικών ποινών.

1. Τα πειθαρχικά άδικήματα παραγράφονται μετά δύο έτη, άρ' ής ήμέρας διαπραχθέν, πλην άν πρόκειται περί των άδικημάτων της παράγρ. 4 του άρθρου 3, τά όποια παραγράφονται μετά πενταετίαν.

2. Αί κατά του υπαλλήλου άπευθυνόμεναι πράξεις προς δίωξιν του άδικήματος διακόπτον την παραγραφήν, ό χρόνος όμως ταύτης δέν δύναται νά υπερβή την τριετίαν έν συνόλω μέχρι της εκδότησεως της καταγνωστικής άποφάσεως, επί δε άδικημάτων της παράγρ. 4 του άρθρου 3 την έπταετίαν.

3. Πειθαρχικόν άδίκημα, τό όποιον άποτελεί και ποινικόν τοιούτο, δέν παραγράφεται πρό της παρελεύσεως του προς παραγραφήν τούτου όριζομένου χρόνου. Επί τοιούτων άδικημάτων αι πράξεις της ποινικής διαδικασίας άποτελούν λόγον βιαστικής της παραγραφής του πειθαρχικού άδικήματος.

4. Η παραγραφή πειθαρχικού άδικήματος διακόπτεται διά της τελέσεως πειθαρχικού άδικήματος σκοπούντος την άπόκρυψιν αυτού ή την μεταίωσιν της ένεκα τούτου παραπομπής εις ύπηρεσιακόν πειθαρχικόν συμβούλιον.

5. Παραγραφέν πειθαρχικόν άδίκημα δύναται νά ληφθή ύπ' όψιν κατά την τιμωρίαν έτέρου πειθαρχικού άδικήματος, τό όποιον διαπραχθή πρό της παραγραφής εκείνου.

6. Η τελεσίδικος πειθαρχική άποφασις δέν υπόκειται εις παραγραφήν.

7. Αί ποιναι της επιπληξείως μετά έν έτος, του προστίμου μέχρις άποδοχών ενός μηνός μετά διετίαν, του προστίμου μέχρις άποδοχών δύο μηνών, μετά τετραετίαν, του προστίμου μέχρις άποδοχών τριών μηνών, μετά πενταετίαν, και αι λοιπαί βαρύτεραι τοιαύται, πλην της όριστικής παύσεως, μετά βεκαετίαν από της επιβολής αυτών, διαγράφονται εκ του βελτίου του τιμωρηθέντος υπαλλήλου και δέν λαμβάνον

ται ὑπὸ ὅψιν διὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὡς ἄνω χρονικῶν ὁρίων δὲν ἐτιμωρήθῃ δι' οἰσθητότε πονιῇ.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 135 ν. 1811/1951).

Αὐτοτέλεια κολασίμου τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος.

Ἐν περιπτώσει ἀμνηστίας, ἀποκαταστάσεως, χάριτος ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀρσεως τοῦ κολασίμου ἢ ἀρσεως ἢ μεταβολῆς τῶν συνεπειῶν τῆς ποινικῆς καταδίκης, δὲν αἰρεται τὸ πειθαρχικῶς κολασίμων τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 136 ν. 1811/1951)

Σχέσις προαγωγῆς πρὸς πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

Ἡ προαγωγή τοῦ ὑπαλλήλου δὲν αἰρεῖ τὸ πειθαρχικῶς κολασίμων αὐτοῦ δι' ἀδίκημα προγενέστερον τῆς προαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΣ ΚΟΛΑΣΜΟΣ ΔΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 137 ν. 1811/1951)

1. Πράξεις τελεσθεῖσαι κατὰ τὴν διαρκεῖαν προγενέστερας τοῦ ὑπαλλήλου δημοσίας ἢ παρ' ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλῃ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ὑπηρεσίας τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, εἰς τὴν ὑπὸ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 3, δὲν παρήλθῃ δὲ ὁ δι' αὐτὰς ὀριζόμενος κατὰ τὸ ἀρθρον 4 χρόνος παραγραφῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ τυχὼν ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος δὲν ὑπολογίζεται.

2. Τιμωρεῖται πειθαρχικῶς καὶ δύναται νὰ ἐπισύρῃ καὶ τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς παύσεως ἢ παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου χρήσις, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διορισμοῦ του, βίας, βόλου ἢ βωροδοκίας. Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΣΧΕΣΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΠΟΙΝΙΚΗΝ ΔΙΚΗΝ

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 138 ν. 1811/1951 καὶ ἀρθρον 5 ν. 417/1976)

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίχη εἶναι αὐτοτέλης καὶ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης δίχης.

2. Ἡ ποινικὴ δίχη δὲν ἀναισθάνει τὴν πειθαρχικὴν. δύναται ὅμως ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δι' ἀποφάσεώς του, δυναμένης ἐλευθέρως νὰ ἀνακληθῇ, νὰ διατάξῃ δι' ἐξαίρεσι καὶ ὁλόγους τὴν ἀναστολήν.

3. Ὅσῳκις ἐν ποινικῇ ἀποφάσει, καταστάσῃ ἀμετακλήτῳ, βεβαιούται ρητῶς ἡ ὑπαρξίς ἢ ἀνυπαρξία πραγματικῶν γεγονότων, γίνονται ταῦτα δεκτὰ ἐν τῇ πειθαρχικῇ δίχῃ ὡς ἐν τῇ ποινικῇ. Οὐδὲ ὅπως ὅμως κωλύεται ἐντεῦθεν τὸ πειθαρχικὸν ὄργανον νὰ ἐκδώσῃ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινικὴν ἀπόφασιν ἀπαλλοτριτικὴν ἢ καταγινωστικὴν.

4. Ἐκδιδομένης ἀμετακλήτου ποινικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐνεκὰ τῆς αὐτῆς πράξεως πειθαρχικὴ δίωξις, εἰς τὴν δικαιολογῆται κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἀρθρου 3 ἡ ὀριστικὴ παύσις τοῦ ὑπαλλήλου. ἐκδιδομένης δὲ ἀμετακλήτου ἀθωωτικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, ἐπαναλαμβάνεται ἡ πειθαρχικὴ δίχη. Τὸ πρὸς ἐπαναλήψιν τῆς πειθαρχικῆς δίχης δικαίωμα παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀφ' ἧς καταστῇ ἀμετάκλητος ἡ ποινικὴ ἀπόφασις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟΝ — ΜΗ ΣΥΡΡΟΗ ΠΟΙΝΩΝ

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 139 ν. 1811/1951)

1. Οὐδεὶς διώκεται ἐκ δευτέρου διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα.

2. Ἐνεκὰ τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως μία ποινὴ ἐπιβάλλεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΛΗΞΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 140 ν. 1811/1951 καὶ ἀρθρον 24 ν. 417/1976)

1. Ὁ ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀποβαλὼν τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν διώκεται πειθαρχικῶς, ἡ τυχὼν ὅμως ἀρξαμένη πειθαρχικὴ δίχη συνεχίζεται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἐκδιδομένη τυχὼν καταγινωστικὴ ἀπόφασις παραμένει ἀνεκτέλεστος, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου θλαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 42.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΔΙΩΞΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΗΣΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 141 ν. 1811/1951)

1. Ἡ δίωξις καὶ τιμώρησις τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος εἶναι καθήκον τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, παράλειψις τοῦ ὁποίου συνιστᾷ μόνον πειθαρχικὸν ἀδίκημα αὐτοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ ἀδικημάτων δικαιολογούντων τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως, ἡ δίωξις ἀπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων, τὰ ὅποια λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν καθόλου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς διαγωγὴν τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου.

3. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἔχει διακριτικὴν ἐξουσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον κριτήρια. Κατ' ἐξαίρεσιν, ὅσῳκις τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δικαιολογῇ ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἐπιπλήξεως, δὲν δύναται ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 6 ν. 417/1976)

Πειθαρχικαὶ δικαιοδοσίαι.

Πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκοῦν:

- οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου,
- τὰ διοικητικὰ συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου,
- τὰ ὑπηρεσιακὰ πειθαρχικὰ συμβούλια καὶ
- τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 7 ν. 417/1976)

Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι.

1. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) 'Ο 'Υπουργός ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν, εἰδικότερον δὲ ὁ 'Υπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς 'Υπουργείου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

γ) ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς 'Υπουργείου ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 4ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

δ) ὁ διευθυντὴς 'Υπουργείου ἐπὶ τῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ κάτω,

ε) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας καὶ ὁ ἑπαρχὸς ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ὑπηρετούντων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας 'Υπουργείων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου καὶ εἰς τὰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης,

στ) ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐπιθεώρησιν καὶ ὑπαγομένων εἰς τὴν εἰς ἣν ἀνήκει οὗτος ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων,

ζ) οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ.

2. 'Επίσης, πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι:

α) οἱ Πρόεδροι τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου, ἀντιστοίχως, προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῶν 'Υπηρεσιῶν τούτων,

β) οἱ παρὰ τῷ 'Ελεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς 'Επίτροπος καὶ Ἀντεπίτροπος ἐπὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ὑπαγομένου προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῆς ὑπηρεσίας τούτων,

γ) οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς 'Αεροπορίας, ὡς καὶ τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων,

δ) οἱ διοικηταὶ μονάδων καὶ ἀνωτάτων σχολῶν τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων, οἱ διευθύνοντες καταστημάτων ἢ προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Σωμάτων 'Ασφαλείας,

ε) ὁ γενικὸς γραμματεὺς αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ὁ ἐξομοιούμενος πρὸς γενικὸν γραμματέα 'Υπουργείου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαγομένων ὑπαλλήλων,

στ) ὁ Διοικητὴς τοῦ 'Αγίου Ὁρους ἐπὶ πάντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ὁ νομάρχης, πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας του.

3. Πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἶναι:

α) ὁ διοικητὴς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς ὡς καὶ ὁ μετέχων τῆς διοικήσεως γενικὸς γραμματεὺς νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου,

β) ὁ Πρύτανης Ἀνωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ 'Ιδρύματος ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ 'Ιδρύματος,

γ) ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. 'Επὶ πλειόνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀνωτάτῳ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας βαθμῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

δ) ὁ προϊστάμενος διευθύνσεως ἢ αὐτοτελοῦς τμήματος ἢ 'Υπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων καὶ

ε) ὁ προϊστάμενος περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομικοῦ προσώπου τακτικὸς ὑπάλληλος αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων.

4. 'Η πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκήτεται ἐπὶ ὑπαλλήλων κατωτέρου βαθμοῦ ἐκείνου τὸν ὁποῖον φέρει ὁ πειθαρχικῶς διώκων.

5. 'Η ιδιότης τοῦ προϊσταμένου ὡς ἐπὶ θητεία ἢ μετακλητοῦ δὲν κωλύει τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀσκήσιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας.

* Ἄρθρον 14.

(* Ἄρθρον 8 ν. 417/1976)

'Αρμοδιότης πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

1. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κατὰ τὴν ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

α) ὁ 'Υπουργὸς μέχρι καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

β) ὁ γενικὸς γραμματεὺς 'Υπουργείου μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

γ) ὁ νομάρχης, ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς γενικὸς διευθυντὴς 'Υπουργείου ὡς καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς νομαρχίας μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

δ) ὁ ἑπαρχὸς, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός,

ε) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ καὶ ε τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὀριζόμενοι ἀσκούν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητα γενικοῦ γραμματέως 'Υπουργείου,

στ) οἱ ὑπὸ στοιχεῖον δ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὀριζόμενοι, ἐὰν εἶναι ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός, ἐὰν εἶναι ἀνώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου, ἐὰν δὲ κατώτεροι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ αὐτῶν,

ζ) ὁ Διοικητὴς τοῦ 'Αγίου Ὁρους μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν μὲν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως πάντες, τὴν δὲ τοῦ προστίμου οἱ κατὰ τὴν ὑπὸ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

α) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα α, β καὶ γ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 ὀριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός καὶ

β) οἱ ὑπὸ στοιχεῖα δ καὶ ε τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 ὀριζόμενοι, μέχρι καὶ τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός.

* Ἄρθρον 15.

(* Ἄρθρον 9 ν. 417/1976)

'Αμεταβίβαστον ἀρμοδιότητα πειθαρχικῶς προϊσταμένων.

Αὐτεπάγγελτος δίωξις.

1. 'Η ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων εἶναι ἀμεταβίβαστος, πλὴν ἂν ἄλλως προβλέπεται ὑπὸ διατάξεως νόμου.

2. Οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἐπιλαμβάνονται αὐτεπαγγέλτως. 'Επὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, αὐτεπαγγέλτως ἐπιλαμβάνεται καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. 'Αρμόδιος πειθαρχικῶς προϊστάμενος εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπῆλθε, ὅφ' οἰανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἢ κατὰ στασιν, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

4. Διὰ τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία ἀρχίζει ἡ αὐτεπάγγελτος δίωξις.

5. Μεταξὺ πλειόνων ἀρμόδιως ἐπιληφθέντων πειθαρχικῶς προϊσταμένων, προτιμᾶται ὁ πρότερον καλέσας εἰς ἀπολογία. Οὗτος ὑποχρεοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅπως παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ εἰς διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τούτου πειθαρχικῆς ἀποφάσεως. Παραπομπὴ εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον δύνανται νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἤθελε κρίνει, ὅτι τὸ ἀδίκημα ἐπισύρει ποινὴν ἀνωτέραν τῆς ἀρμοδιότητός του. Διὰ τὸν αὐ-

τόν λόγον δύναται νά γίνη περαιτέρω παραπομπή μέχρι και τοῦ Ὑπουργοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, μέχρι καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νομικοῦ προσώπου. Ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυμένου τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ἡ παραπομπή θύναται νά γίνη εἰς ὑπέρτερον αὐτοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενον.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 10 ν. 417/1976)

Διοικητικά συμβούλια ν.π.δ.δ.

1. Τὰ διοικητικά συμβούλια νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δύναται νά ἐπιβάλλουν τὰς ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ προστίμου τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡμίσεος μηνός.

2. Ἀρμόδιον διοικητικῶν συμβουλίων εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆγατο, ὅρ' οἰανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἡ κατάσταση, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 11 ν. 417/1976)

Ὑπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια.

1. Τὰ ὑπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια εἶναι πενταμελὴ ἢ τριμελὴ, συντίθενται δέ, συγκροτοῦνται καὶ λειτουργοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς τὰ ὑπηρεσιακά συμβούλια τρόπον. Τὰ πενταμελὴ συμβούλια εἶναι ἀρμόδια πρὸς πειθαρχικὴν κρίσιν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμοῖς β' ὡς καὶ 2' ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχοις, τὰ δὲ τριμελὴ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων τοῦ βαθμοῦ ἢ κατωτέρου ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχου.

2. Προκειμένης πειθαρχικῆς κρίσεως ἀνωτάτων ὑπαλλήλων, ἔργα ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀνακτῶν κατ' ἄρθρον 3 παρὰρ. 2 τοῦ ν. 22/1975 ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων. Ἐξαιτικῶς, προκειμένης πειθαρχικῆς κρίσεως τῶν, ἐπὶ βαθμοῖς 1' ἢ ἀναπληρωτοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, ὑπαλλήλων τῶν κατ' ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ἔργα ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀνακτῶν ἡ Σύγκλητος.

3. Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν προκειμένου περὶ ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων διατάξεων.

4. Ἀρμόδιον ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆγατο, ὅρ' οἰανδήποτε ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἡ κατάσταση, ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος.

5. Τὰ ὑπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια κρίνουν: α) εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ β) ἐπὶ ἐφέσει, δυνάμενα νά ἐπιβάλλουν πᾶσαν πειθαρχικὴν ποινὴν.

6. Συγκροτοῦσε ἀρμοδιότητος μεταξὺ πλειόνων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων διὰ τὸ αὐτὸ ἀδικήμα, εἴτε καταποινικά, ἔρ' ὅσον θὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὁριστικὴ ἀπόφασις, εἴτε ἀποκατακτικά, ἔρ' ὅσον εἶναι ἡ κατέστησεν τελεσίδικη αἱ περὶ ἀναρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις, αἱρῶνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ προσηκόντως βασιαιωμένη αἰτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ διοικουμένου ὑπαλλήλου, ἢ προκειμένου περὶ καταποινικῆς συγκροτώσεως, καὶ τοῦ προέδρου τινὸς τῶν ἐπιληφθέντων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 12 ν. 417/1976)

Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κρίνει ἐπὶ προσφυγῶν:

α) κατ' ἀποφάσεων Ὑπουργοῦ, ἐπιβαλλουσῶν οἰανδήποτε ποινήν,

β) κατ' ἀποφάσεων, ἐπιβαλλουσῶν οἰανδήποτε ποινὴν τῶν Διοικητοῦ Ἀγίου Ὁρους, Διοικητοῦ, ὑποδιοικητοῦ, τοῦ μετέχοντος τῆς διοικήσεως γενικοῦ γραμματέως νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, τοῦ Πρωτόνοως Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρυματος καὶ

γ) κατ' ἀποφάσεων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπιβαλλουσῶν εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν οἰανδήποτε πειθαρχικὴν ποινὴν, εἰς δευτέρον δὲ βαθμὸν τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς τῆς διακοπῆς τοῦ πρὸς προαγωγήν δικαιώματος, τοῦ υποβιβασμοῦ καὶ τῆς ὁριστικῆς παύσεως.

Ἄρθρον 19.

(Ἄρθρον 148 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 13 ν. 417/1976)

Συνεδρίασις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

1. Πλείονα πειθαρχικά ἀδικήματα τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, διωκόμενα πρὸ τῆς ἐπὶ τινὶ τούτων ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πειθαρχικοῦ δικαστοῦ, νά συνεδικάζωνται, ἔρ' ὅσον ἀνάγονται εἰς καθήκοντα ὑπηρεσιῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Πλείονες ὑπάλληλοι διωκόμενοι διὰ τὸ αὐτὸ ἀδικήμα ἢ διὰ συναφῆ τοιαῦτα δύναται νά συνεδικάζωνται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἀρμόδιον πρὸς συνεδρίασιν μεταξὺ πλειόνων ὁργάνων εἶναι:

α) μεταξὺ πλειόνων πειθαρχικῶς προϊσταμένων ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἐπὶ δὲ διοικητικῶν ὁ πρότερον ἐπιληφθείς.

β) μεταξὺ πλειόνων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων τὸ πρότερον ἐπιληφθέν, προηγουμένου δὲ περὶ συνεδικάσεως κατὰ τὴν παράγραφον 2 ὑπαλλήλων ὑπαγομένων λόγῳ βαθμοῦ εἰς διάφορα συμβούλια, τὸ ἐκ τούτων ἀνώτερον καὶ

γ) μεταξὺ πειθαρχικῶς προϊσταμένου καὶ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἄρθρον 20.

(Ἄρθρον 14 ν. 417/1976)

Παραπομπή εἰς ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον.

1. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς κρίνῃ ὅτι τὸ ἀδικήμα εἶναι τιμωρητέον δ' αἰ ποινῆς μείζονος τῆς ἀρμοδιότητός του, παραπομπὴν τὴν ὑπόθεσιν ἀνέμπειν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου. Ἡ παραπομπή εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν, εἰς τὴν περίπτωσιν καὶ ἢ ἡν ὑπάρχει περὶ ταύτης ἡτερολογημένη πρότασις τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων θερμοστὴν δικαίου, ἡ τοιαύτη παραπομπή ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου.

2. Ἐπὶ ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ νομάρχης ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς νομάρχης ἢ ὁ ἐπαρχίας, λαμβάνοντες γνώσιν περὶ τελέσεως πειθαρχικοῦ ἀδικήματος, παραπέμπουν τὴν ὑπόθεσιν ἐν ὅπῳ τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν κρίσιν πειθαρχικῆς δ' ὁρίσεως.

3. Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 120 τοῦ ν. 1811/1951 διατυπώμενον ἐρώτημα πρὸς τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον περὶ θέσεως ὑπαλλήλου εἰς ἀργίαν, ἐπέχει θέσιν παραπροκαταρκτοῦ, κατὰ τὴν παράρ. 5 τοῦ ἁρθρου 21, ἐνγράφου, διὰ τὸ πειθαρχικὸν ἀδικήμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ ἀργία. Καὶ ὑπαλλήλου, τεθέντος εἰς ἀργίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ ν. 1811/1951, λόγῳ ποινικῆς διώξεως ἢ καταδικῆς καὶ μὴ ἐπαναρχομένου εἴτα εἰς ἐνέργειαν, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ παραπομπή διὰ τὰς πράξεις ἐνεκα τῶν ὁποίων ποινικῶς ἐδιώχθη ἢ καταδικάσθη, ἔρ' ὅσον τούτο θὲν εἶχε γίνῃ πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἀργίαν θέσεως του.

Ἄρθρον 21.

(Ἄρθρον 15 ν. 417/1976)

Συνέπειαι παραπομπῆς.

1. Ἡ ἐκδοσις τοῦ κατὰ τὰς παραρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 20 παραπροκαταρκτοῦ ἐνγράφου κατὰ τὴν αὐτὴν περὶ παραπομπῆς δι' ὁριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπάγγελτον δίκην.

2. Ἡ ἐκδοσις ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινὶ ἀδικήματι εἴτε ὑπὸ μονομελοῦς εἴτε ὑπὸ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καθιστᾷ ἀπαραδέκτον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 παραπομπήν.

3. Γενόμενη παραπομπή δεν αναχωλείται.

4. Έν τῷ παραπεμπτηρίῳ ἐγγράφῳ δέον νὰ μνημονεύονται τὰ συνιστάοντα τὸ διωκόμενον παράπτωμα πραγματικά περιστατικά, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεία, ἅτινα πιθανολογοῦν τὴν ἐνοχλήν τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Τὸ παραπεμπτήριον ἐγγράφον κοινοποιεῖται εἰς τὸν διωκόμενον καὶ ἀποστέλλεται μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

ἜΑΡΘΡΟΝ 22.

(ἜΑΡΘΡΟΝ 151 ν. 1811/1951)

Προανάκρισις.

1. Ἡ προανάκρισις συνίσταται εἰς προκαταρκτικὴν ἄτυπον συλλογὴν καὶ καταγραφήν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων περὶ τοῦ εἰκαζομένου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος καὶ τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐτελέσθη τοῦτο.

2. Προανάκρισιν δύνανται νὰ ἐνεργήσῃ πᾶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος τοῦ ὑπαλλήλου.

3. Ἐὰν ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων κρίνῃ ὁ ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν, ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις πειθαρχικῆς διώξεως, τερματίζει ταύτην δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως. Τοῦτο δὲν κωλύει τὴν ὑπ' ἄλλου πειθαρχικῶς προϊσταμένου ἐνέργειαν προανακρίσεως. Ἐὰν ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων κρίνῃ ὁ ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν, ὅτι προκύπτει πειθαρχικὸν ἀδίκημα τιμωρητέον διὰ τῶν ποινῶν τῆς ἀρμοδιότητός του, καλεῖ τὸν ὑπάλληλον εἰς ἀπολογία κατὰ τὸ ἄρθρον 31, ἐὰν δὲ κρίνῃ, ὅτι δικαιολογεῖται ἡ ἐπιβολὴ ποινῆς βαρυτέρας, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 29 ὀριζόμενα. Ἐὰν τέλος κρίνῃ ὅτι τὸ ἀδίκημα χρήζει περαιτέρω ἐρεῦνης, προβαίνει εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεως.

ἜΑΡΘΡΟΝ 23.

(ἜΑΡΘΡΟΝ 152 ν. 1811/1951)

Ἀνάκρισις.

1. Τὴν ἀνάκρισιν διεξάγει:

α) ἐπὶ μονομελοῦς δικαιοδοσίας αὐτὸς ὁ ἐπιληφθεὶς πειθαρχικῶς προϊστάμενος ἢ ἄλλος τις ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ὑπάλληλος.

β) ἐπὶ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ὁ ὑπὸ τοῦτου ὀριζόμενος ὑπάλληλος εἴτε μέλος αὐτοῦ εἴτε ἄλλος τις. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνάκρισιν, πρέπει νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ὁμοιόβαθμος ἀλλ' ἀρχαιότερος τοῦ διωκόμενου, ἐκτὸς ἐὰν τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργῇ ὑπάλληλος ἐτέρου κλάδου κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Δὲν δύνανται νὰ διεξαγάγουν ἀνάκρισιν:

α) ἐκεῖνοι κατὰ τῶν ὁποίων τυχὸν ἐστρέφετο τὸ ἀδίκημα,

β) οἱ ἀσκήσαντες τὴν πειθαρχικὴν ἀρμοδιότητά των διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀδίκημα πειθαρχικῶς προϊστάμενοι καὶ

γ) οἱ κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ διωκόμενου ὑπαλλήλου ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ καὶ ὁ σύζυγος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενὴς μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Ὁ ἐγκαλούμενος δικαιούται ἐφ' ἀπαξ καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς διημέρου ἀπὸ τῆς κλήσεως πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως δι' ἐγγράφου αἰτήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως, ἐπισυνάπτονται δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικὰ στοιχεία. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς τὸ ὑπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον, ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ μέλους εἰς τὸ ὅποιον τυχὸν εἶχον ἀνατεθῇ τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα. Τὸ μέλος τοῦτο ἀναπληροῦται νομίμως. Ἐὰν ἡ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, αἱ ὑπὸ τοῦ ἐξαίρεθέντος ἐνεργηθεῖσαι ἀνακριτικαὶ πράξεις εἶναι ἄκυροι καὶ δὲν δύνανται νὰ τοποθετηθῶν εἰς τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως.

3. Ὁ διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργεῖ τὰς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἀνακριτικῆς πράξεις αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὑφισταμένου ὑπαλλήλου κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφ. 6 τῆς παραγρ.

1, δικαιούται δὲ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ πᾶσαν διοικητικὴν ἀρχὴν ἢ εἰρηνοδίκην ἢ εἰδικὸν πταισματοδίκην τὴν εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἀνακριτικῆς τινὸς πράξεως. Ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων ἐκτὸς ἔδρας δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ παρὰ τινος τῶν ἀρμοδίων κατὰ τὸπον διοικητικῶν ἀρχῶν, τῶν δικαιουμένων νὰ μετακινήθωσιν ἢ νὰ διατάξουν μετακίνησιν ὑπαλλήλου λόγῳ ὑπηρεσίας.

4. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου κρίνοντος εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ ἐπὶ ἐφέσει ἡ ἀνάκρισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, πλην ἐὰν ἡ τυχὸν προηγηθεῖσα κρίνεται ὡς ἐπαρκής.

5. Ἡ ἀνάκρισις εἶναι μυστικὴ.

6. Ἡ ἀνάκρισις δύναται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὴν ἐρευναν καὶ ἄλλων ἀδικημάτων τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὰ ὁποῖα προκύπτουν στοιχεία κατὰ τὴν πορείαν αὐτῆς.

7. Καθήμενος γραμματέως τῆς ἀνακρίσεως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀνάκρισιν ὀριζόμενος ὑπάλληλος.

ἜΑΡΘΡΟΝ 24.

(ἜΑΡΘΡΟΝ 153 ν. 1811/1951)

Ἀνακριτικαὶ πράξεις.

1. Ἀνακριτικαὶ πράξεις εἶναι:

- α) αὐτοψία,
- β) ἐξέτασις μαρτύρων,
- γ) πραγματογνωμοσύνη καὶ
- δ) ἐξέτασις τοῦ διωκόμενου.

2. Δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀντικείμενον ἀνακριτικῆς πράξεως:

- α) ἀπόρρητον τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν συναινῇ ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ καὶ
- β) νόμῳ ἐπαγγεληματικὸν ἀπόρρητον.

3. Περὶ τῆς ἀνακριτικῆς πράξεως συντάσσεται ἐκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ πάντων τῶν συμπραξάντων ἢ μνημονεύουσα τὴν τυχὸν ἄγνοιαν γραμμάτων ἢ ἄρνησιν ὑπογραφῆς τινος.

ἜΑΡΘΡΟΝ 25.

(ἜΑΡΘΡΟΝ 154 ν. 1811/1951)

Αὐτοψία ἐγγράφων.

1. Ἡ αὐτοψία δημοσίων ἐγγράφων ἢ ἰδιωτικῶν κατατεθειμένων εἰς δημοσίαν ἀρχὴν ἐνεργεῖται εἰς τὸ γραφεῖον ὅπου ταῦτα φυλάσσονται.

2. Ἐγγράφα κατεχόμενα ὑπὸ ιδιώτου παραδίδονται εἰς τὸν ἐνεργῶντα τὴν ἀνάκρισιν. ἀποδίδονται δὲ ὑποχρεωτικῶς εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς πειθαρχικῆς δίκης. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν ὑποχρεοῦται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ιδιώτου νὰ χορηγήσῃ ἀτελῶς, πλην τῆς ἀποδείξεως, ἐπίσημον ἀντίγραφον τῶν παραληφθέντων ἐγγράφων ἢ ἀποσπασμάτων. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγγράφων ἀναγκαιοῦντων εἰς τὸν ἰδιώτην πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίου συμφέροντος, ταῦτα ἀνακοινούνται εἰς τὸν ἐνεργῶντα τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὸν τόπον ὅπου ταῦτα εὐρίσκονται. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδόσεως ἢ ἀνακοινώσεως συνιστᾷ πλημμέλημα.

ἜΑΡΘΡΟΝ 26.

(ἜΑΡΘΡΟΝ 155 ν. 1811/1951)

Μάρτυρες.

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των.

2. Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἢ ἄρνησις καταθέσεως τοῦ μάρτυρος ἄνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποτελεῖ πλημμέλημα. Εὐλόγος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ διωκόμενου συγγένεια τοῦ μάρτυρος εἰς εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ.

3. Ἡ ἐξέτασις τῶν παρὰ τοῦ διωκόμενου ὑπαλλήλου προσαγομένων μαρτύρων πέρα τῶν πέντε, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς δικαιοδοτοῦσας ἀρχῆς.

"Αρθρον 27.

("Αρθρον 156 ν. 1811/1951)

Πραγματογνώμονες.

Πραγματογνώμονες ὀρίζονται δημόσιοι υπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῆς ἀστυνομίας, ὀρίζονται δὲ πρὸς τῆς ἐκτελέσεως πραγματογνωμοσύνης κατὰ τὰς οἰκίας διατάξεις τῆς Ποντικῆς Δικονομίας.

"Αρθρον 28.

("Αρθρον 157 ν. 1811/1951)

Ἐξέτασις διωκομένου.

1. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν δέον νὰ καλῆται ὅπωςδήποτε πρὸς ἐξέτασιν ὁ διωκόμενος. Ἡ μὴ προσέλευσις τούτου ἢ ἡ ἀρνήσις πρὸς ἐξέτασιν δὲν κωλύει τὴν πρόβδον τῆς ἀνακρίσεως.

2. Παράστασις ἢ συμπαράστασις πληρεξουσίου ἀπαγορεύεται.

"Αρθρον 29.

("Αρθρον 16 ν. 417/1976)

Ἐκτίμησις βαρύτητος ἀδικήματος.

Ἐπὶ αὐτεπαγγέλτου διώξεως, ὁ μὲν Ὑπουργὸς καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ἢ τῆς ἀνακρίσεως, ἐνεργοῦν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθρου 20 ὀριζόμενα, πᾶς δὲ ἕτερος πλὴν τοῦ Ὑπουργοῦ πειθαρχικῶς προϊστάμενος, ἐπιληφθεὶς τῆς διώξεως, καθ' οἷονδήποτε στάδιον τῶν ἀνακρίσεων, ἐὰν τὸ εἰκαζόμενον ἀδίκημα ἐπάγεται κατὰ τὴν κρίσιν του ποινὴν μείζονα τῆς ἀρμοδιότητός του, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 15 παράγρ. 5, ἐδάφια τέταρτον καὶ πέμπτον, ὀριζόμενα.

"Αρθρον 30.

("Αρθρον 159 ν. 1811/1951 καὶ ἀρθρον 17 ν. 417/1976)

Ἐνέργειαι μετὰ τὴν ἀνάκρισιν.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 23 διεξάγων τὴν ἀνάκρισιν πειθαρχικῶς προϊστάμενος, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει ἡ περίπτωσις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, προβαίνει μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως εἴτε εἰς τὴν κλήσιν πρὸς ἀπολογία τοῦ διωκομένου εἴτε εἰς τὴν ἄνευ ταύτης ἐκδοσιν ἀπαλλακτικῆς ἀποφάσεως. Ὁ ἐνεργήσας ἀνάκρισιν κατ' ἐντολὴν πειθαρχικῶς προϊσταμένου υποβάλλει εἰς τοῦτον, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, τὸν φάκελλον αὐτῆς μετὰ τοῦ πορίσματος του.

2. Ὁ ἐνεργήσας ἀνάκρισιν κατ' ἐντολὴν ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου υποβάλλει εἰς τοῦτο, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, τὸν φάκελλον αὐτῆς μετὰ τοῦ πορίσματος του.

3. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, μετὰ τὴν υποβολὴν τοῦ πορίσματος, δύναται νὰ ὀρίσῃ ὡς εἰσηγητὴν τῆς υποθέσεως ἐν ἑκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, εἰς τὸ ὅποιον διαδίδεται τὸν σχηματισθέντα φάκελλον.

4. Εἰσηγητὴν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, δύναται νὰ ὀρίσῃ ὁ πρόεδρος καὶ ἅμα τῇ λήψει τοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 20 καὶ 21 παραπεμπτηρίου ἐγγράφου.

5. Ἐὰν ὁ πρόεδρος κρίνῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὄριμος πρὸς συζήτησιν, εἰσάγει ταύτην ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἵνα τοῦτο ἀποφασίσῃ εἴτε τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία τοῦ διωκομένου, εἴτε τὴν ἄνευ ταύτης ἀπαλλαχὴν αὐτοῦ.

"Αρθρον 31.

("Αρθρον 160 ν. 1811/1951 καὶ ἀρθρον 18 ν. 417/1976)

Κλήσις διωκομένου εἰς ἀπολογία.

1. Αἱ πρωτόδικοι καταγνωστικαὶ ἀποφάσεις ἐκδίδονται μετὰ κλήσιν τοῦ υπαλλήλου εἰς ἀπολογία. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῆς ἀπολογίας, τῆς ὁποίας ἡ κλήσις ἐπεδόθη ἀποδοκιμώμενη, δὲν κωλύει τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκπροθέσμως ὑποβληθεῖσα πρὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ἐπὶ παραπομπῆς, κατὰ τὴν πα-

ράγραφον 5 τοῦ ἀρθρου 15, εἰς ἀνώτερον πειθαρχικῶς προϊστάμενον ἢ διοικητικὸν συμβούλιον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, μετὰ κλήσιν εἰς ἀπολογία τοῦ διωκομένου υπαλλήλου, δὲν ἀπαιτεῖται νέα κλήσις εἰς ἀπολογία.

2. Ἡ ἐξέτασις τοῦ διωκομένου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως δὲν ἀναπληρώνει τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία.

3. Ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαιοδοτοῦντος ὀργάνου προσέλευσις τοῦ διωκομένου καὶ ἀπολογία αὐτοῦ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὀργάνου, νὰ καλύψῃ τὴν παράλειψιν τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία.

4. Μετὰ τὴν κλήσιν εἰς ἀπολογία ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ περατωθῇ δι' ἀποφάσεως.

5. Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογία καθορίζει σαφῶς τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσει εὐλογον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογία, πάντως ὅχι θραχυτέραν τοῦ εἰκοσιτετραώρου, ἂν καλὴ πειθαρχικῶς προϊστάμενος, τριῶν δὲ ἡμερῶν, ἂν καλὴ συμβούλιον. Κατόπιν ἡτιτολογημένης ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ καλούμενου δύναται νὰ παραταθῇ ἡ πρὸς ἀπολογία προθεσμία ἐφ' ἅπαξ μέχρι τοῦ τριπλασίου τῆς ταχυθείσης.

6. Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογία ἐπιδίδεται διὰ δημοσίου ὀργάνου εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν τοῦ υπαλλήλου. Περὶ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης συντάσσεται ἀποδεικτικόν. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως παραλαβῆς ὁ ἐπιδίδων συντάσσει πρᾶξιν θεδαιούσαν τὴν ἀρνήσιν. Ἀγνωστομένης τῆς διαμοίρας, ἡ κλήσις τοιχοκλιπτεται εἰς τὸ κατάστημα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ υπαλλήλου, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων.

"Αρθρον 32.

("Αρθρον 161 ν. 1811/1951)

Ἀπολογία.

1. Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως. Κατ' ἐξαίρεσιν δι' εὐλογον αἰτίαν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ καλούντος προφορικῇ τοιαύτῃ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ υπαλλήλου, ὅποτε συντάσσεται πρωτόκολλον ἐνώπιον τοῦ καλούντος ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου υπαλλήλου.

2. Ἡ ἐγγράφος ἀπολογία παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς χεῖρας τοῦ καλούντος ἢ διαδίδεται εἰς αὐτὸν διὰ δημοσίας ἀρχῆς ἢ ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς υποβολῆς κρίνεται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς καταθέσεως εἰς τὴν δημοσίαν ἀρχὴν ἢ τῆς ταχυδρομείσεως.

3. Πρὸ πάσης ἀπολογίας δικαιούται ὁ υπάλληλος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς σχηματισθείσης διωγραφίας. Περὶ τούτου συντάσσεται πρᾶξις, ἡ ὁποία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ υπαλλήλου τοῦ τηρούντος τὸν φάκελλον καὶ ὑπὸ τοῦ λαβόντος γνῶσιν αὐτοῦ, ἢ, ἐν ἀρνήσει τοῦ δευτέρου ὑπὸ μόνου τοῦ πρώτου. Ὁ ἐξεσίων ἐκτός ἔδρας τοῦ καλούντος υπαλλήλου δικαιούται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς διωγραφίας, εἴτε δι' ἀποστολῆς τοῦ φακέλλου εἰς δημοσίαν ἀρχὴν, ἐφ' ὅσον τοῦτο θεωρεῖται σκόπιμον ὑπὸ τῆς διοκούσης ἀρχῆς, εἴτε διὰ χειρῆς εἰς τὸν διωκόμενον υπάλληλον. Ἐὰν αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι ἐπιτρέπουν τοῦτο, εἴτε, ἐν ἀδυναμίᾳ τῶν δύο τούτων λύσεων, δι' ἐκπροσώπου δημοσίου υπαλλήλου, ἐξουσιοδοτούμενου ἐγγράφως πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ διωκομένου ἢ κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς δικουμένης ἀρχῆς.

4. Ὁ καλούμενος εἰς ἀπολογία δικαιούται νὰ ζητήσῃ διὰ τῆς ἀπολογίας τοῦ εὐλογον προθεσμίαν διὰ τὴν υποβολὴν ἐγγράφων στοιχείων, ἢ παροχὴ τῆς ὁποίας ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καλούντος.

"Αρθρον 33.

("Αρθρον 162 ν. 1811/1951 καὶ ἀρθρον 19 ν. 417/1976)

Προσδιορισμὸς δικαίμου—Αὐτοπρόσωπος παράστασις διωκομένου.

1. Μετὰ τὴν υποβολὴν τῆς ἀπολογίας ἢ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς τοῦτο προθεσμίας ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου διὰ πρᾶξεως τοῦ προσδιορίζει τὴν ἡμέραν τῆς δίκης, ἀνακοινουμένην ἐγκρίτως, πάντως ὅμως τουλάχιστον πρὸ 48 ὡρῶν, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον δι' ἐγγράφου.

2. Τα υπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια ως και τα διοικητικά συμβούλια νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου διακαίονται να απαιτήσουν την ενώπιον αὐτῶν αὐτοπρόσωπον παράστασιν τοῦ διωκόμενου υπαλλήλου. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ βιωκόμενος υπάλληλος.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον κρίνει ἀναγκαστὴν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἢ τὴν προφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπολογίας, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης.

4. Ἀνακληθεὶς τῆς δίκης, ὁ πρόεδρος προσδιορίζει ἄλλαν δικαστὴν, ἢ ὁποῖα ἀνακοινούται ἐγκαίρως, ὡς ἄνω, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

5. Ἡ παράστασις ἢ συμπάρστασις πληρεξουσίου ἀπαγορεύεται.

6. Ἡ εἰς τὴν δίκην προσέλκυσις τοῦ ἐγκαλουμένου ἀποτελεῖ νόμιμον λόγον χωρηγίσεως εἰς αὐτὸν ἀναλόγου ἀδείας ἀπουσίας.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρον 163 ν. 1811/1951)

Κοινοποίησις εἰς διωκόμενον.

Πᾶσα πρόκλησις ἢ εἰδοποίησις τοῦ ἐγκαλουμένου κοινοποιεῖται εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἁρθρου 31.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 164 ν. 1811/1951)

Ἐξαιρέσις καὶ κωλύματα μελῶν υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

1. Τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐξαίρουνται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παράγρ. 2 μὴ δικαιοῦμενοι νὰ διεξάγουν ἀνάκρισιν.

2. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐφ' ἑαυτὴν τὴν ἐξαίρεσιν δύο κατ' ἀνώτατον ὅρον μελῶν τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο σύγκειται ἐκ πέντε μελῶν καὶ ἄνω, ἄλλως ἐνὸς μόνου. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ υποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου βύο τουλάχιστον ἡμέρας πρὶ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ εἶναι ἡτιολογημένη καὶ νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων τυχόν δικαιολογητικῶν, ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ὁριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον, συντιθέμενον ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά. Τὰ μέλη ὑπὲρ τῆς ἐξαίρεσεως τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη τὸ συμβούλιον ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν.

3. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἀνακρίσεως κωλύει τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὴν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ υπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 8 ἀποκλείεται τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως ἢ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν ἢ συμμετασχὼν εἰς τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην δίκην.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 166 ν. 1811/1951)

Ἐκτίμησις ἀποδείξεων.

1. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς ἐκτιμᾷ τὰς προσχωθείσας ἀποδείξεις κατ' ἐλευθέραν κρίσιν.

2. Ὁ πειθαρχικὸς δικαστὴς δύναται πρὸς μὲρος τῆς κρίσεώς του νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα μὴ προκύπτοντα ἐκ τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας, ἀλλ' ἐξ ἄλλης διαδικασίας νομίμως συνεστημένης, ἐφ' ὅσον ἔλαβε γνώσιν τούτων ὁ διωκόμενος.

3. Ἀδικήματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ διωκόμενος δὲν ἐκλήθη εἰς ἀπολογία, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον τῆς δίκης.

4. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ ἀποδεικνύμενων πραγματικῶν γεγονότων καὶ ὄχι ἀπλῶν ὑπονοιῶν καὶ νὰ εἶναι ἡτιολογημένη τόσον διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐνοχῆς, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπίβολήν ἢ ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθρου 8 δύναται, ἀλλὰ δὲν ὑποχρεοῦται, τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον νὰ προβῇ εἰς νέαν ἐξέτασιν τοῦ πραγματικοῦ μέρους τῆς ὑποθέσεως, νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν καὶ νέαν κλήσιν εἰς ἀπολογία, ὡς καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν νέους πραγματικὸς ἰσχυρισμοὺς καὶ νέας ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 37.

(Ἄρθρον 167 ν. 1811/1951)

Τέλη σημανσεως ἐγγράφων πειθαρχικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ τέλη σημανσεως καταλογίζονται εἰς θάρος τοῦ τιμωρηθέντος υπαλλήλου διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν μερικῆς ἀπαρτίψεως τῆς ἐφέσεως τοῦ πρωτοδικῶς τιμωρηθέντος υπαλλήλου, τὸ υπηρεσιακὸν πειθαρχικὸν συμβούλιον καταλογίζει εἰς θάρος αὐτοῦ μέρος μόνον τῶν τελῶν τῆς δίκης.

3. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν διατάχθη πραγματογνωμοσύνη, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν πραγματογνομόνων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ ὁργάνου καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, καταλογίζονται δὲ εἰς θάρος τοῦ τιμωρηθέντος υπαλλήλου καθόλου ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

4. Εἰς περίπτωσιν ἀπαλλαγῆς τοῦ διωκόμενου τὰ τέλη ἐκρύνουν τὸ Δημόσιον.

5. Ἐπίσης ἐκρύνουν τὸ Δημόσιον τὰ τέλη τῆς δίκης, ἢ ὁποῖα ἐκινήθη συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον ἀπερρίφθη.

Ἄρθρον 38.

(Ἄρθρον 168 ν. 1811/1951 καὶ ἄρθρον 20 ν. 417/1976)

Πειθαρχικὴ ἀπόφασις.

1. Πᾶσα πειθαρχικὴ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐγγράφως.

2. Εἰς τὴν ἀπόφασιν μνημονεύονται:

- α) ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως,
 - β) τὸ ὄνομα, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τῶν δικασάντων,
 - γ) τὸ ὄνομα, ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ κρινέντος,
 - δ) τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς τελέσεως αὐτοῦ,
 - ε) ἡ ἀπολογία καὶ ἡ τυχὸν προφορικὴ ταύτης ὑποστήριξις ἢ ἡ μὴ ὑποβολὴ ἀπολογίας καὶ ἡ κλήσις ἢ μὴ κλήσις εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀπολογίας,
 - στ) ἡ αἰτιολογία τῆς ἀποφάσεως,
 - ζ) ἂν ἐλήφθη ὁμοφώνως ἢ κατὰ πλειοψηφίαν, προκειμένου περὶ πολυμελοῦς δικαιοδοσίας, καὶ
 - η) ἡ ἀδύωσις τοῦ κρινέντος ἢ ἡ ἐπιβαλλομένη ποινή.
- Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ε' μέρος τῆς ἀποφάσεως μνημονεύεται περιληπτικῶς.

3. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις, ἐὰν μὲν ἐκδίδεται ὑπὸ πειθαρχικῶς προϊσταμένου, ὑπογράφεται ὑπὸ τούτου, ἄλλως ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ συμβουλίου.

4. Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν κρινέντα, προσέτι δὲ, αἱ μὲν τῶν πειθαρχικῶς προϊσταμένων καὶ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων νομικῶν προσώπων, εἰς τοὺς δικαιουμένους πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, αἱ δὲ τῶν υπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων εἰς τὸν ἐκδῶσαντα τὸ παραπεμπτήριον ἐγγράφον.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν κρινέντα ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 31 παράγρ. 6 ὁριζόμενα.

6. Ἀνάκλησις ἐκδοθείσης πειθαρχικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

*Άρθρον 39.

(*Άρθρον 169 ν. 1811/1951 και άρθρον 21 ν. 417/1976)

*Έφεσις.

- Είς έφεσιν υπόκεινται αί πειθαρχικαί αποφάσεις:
 - των πειθαρχικώς προϊσταμένων, πλην των κατ' άρθρον 18 υποκειμένων εις προσφυγήν και β) των διοικητικών συμβουλίων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.
- Είς άσκησιν έφεσεως δικαιούνται: α) ο τιμωρηθείς υπάλληλος και β) υπέρ της Διοικήσεως ή υπέρ του υπαλλήλου πās ανώτερος πειθαρχικώς προϊστάμενος και ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του νομικού προσώπου, ως και ο άστων έποπτεϊαν επί του νομικού προσώπου Υπουργός, εις τούς όποιους κοινοποιείται υποχρεωτικώς ή απόφασις. Η υπέρ της Διοικήσεως έφεσις χωρεί και κατά των απαλλακτικών πειθαρχικών αποφάσεων.
- Η έφεσις άπευθύνεται ενώπιον του αρμοδίου ύπηρεσιακού πειθαρχικού συμβουλίου. τούτο δε είναι εκείνο εις τό όποιον υπάγεται ο υπάλληλος κατά τον χρόνον της άσκήσεως της έφεσεως.
- Η έφεσις άσκείται εντός δέκα πέντε ήμερών, υπό μὲν του τιμωρηθέντος από της κοινοποιήσεως της απόφασεως εις αυτόν, υπό δε των πειθαρχικώς προϊσταμένων ή του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου του νομικού προσώπου ή του άκούοντος έποπτεϊαν επί του νομικού προσώπου Υπουργού, από της περιελεύσεως εις αυτούς της απόφασεως.
- Η προς έφεσιν προθεσμία παρατείνεται, λόγω μὲν αποστάσεως κατά δέκα έτι ήμέρας διά τούς εις την ήμεδαπὴν και κατά εξήκοντα διά τούς εις την άλλοδαπὴν έδρεύοντας ή διαμένοντας, λόγω δε κωλύματος εξ ανωτέρας βίας κατά την κρίσιν του συμβουλίου, προς τό όποιον άπευθύνεται ή έφεσις.
- Τά ύπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια, κρίνοντα επί έφεσεως:
 - του τιμωρηθέντος υπαλλήλου ή υπέρ του υπαλλήλου δὲν δύνανται νά καταστήσουν χείρονα την θέσιν αὐτοῦ και β) υπέρ της Διοικήσεως δὲν δύνανται νά επιβάλλουν ποινήν ελαφροτέραν της επιβληθείσης. Έν περιπτώσει όμως άσκήσεως έφεσεων και υπό του τιμωρηθέντος υπαλλήλου και υπέρ της Διοικήσεως, τά ύπηρεσιακά πειθαρχικά συμβούλια, συνεκδικάζοντα άμφοτέρως τάς έφεσεις, δὲν δεσμεύονται ἐν τη επιβολῇ της ποινῆς.
- Η έφεσις και ή προς άσκησιν αὐτῆς προθεσμία ανατελλουν την εκτέλεσιν.
- Πλείονες έφεσεις κατά της αὐτῆς απόφασεως άσκηθῆναι πρό της επί τινι τούτων εκδόσεως όριστικής απόφασεως συνεχδικάζονται.
- Η κατόπιν έφεσεως εκδosis όριστικής απόφασεως καθίσταται άπαράδεκτον πᾶσαν ἄλλην έφεσιν.

*Άρθρον 40.

(*Άρθρον 22 ν. 417/1976)

Προσφυγή.

- Είς άσκησιν, κατά τό άρθρον 18, προσφυγῆς ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας δικαιούται μόνον ο τιμωρηθείς υπάλληλος.
- Κατά την συζήτησιν της προσφυγῆς καλείται όπως παρῇ εκπρόσωπος της Διοικήσεως.
- Τά των προθεσμιῶν και της διαδικασίας των ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας προσφυγῶν διέπονται υπό των περὶ τούτων κειμένων διατάξεων.
- Η προσφυγή και ή προς άσκησιν αὐτῆς προθεσμία αναστέλλουν την εκτέλεσιν της πειθαρχικῆς απόφασεως.
- Τό Συμβούλιον της Έπικρατείας, κρίνον ἐπὶ προσφυγῆς, δὲν δύναται νά καταστήσῃ χείρονα την θέσιν του προσφυγόντος υπαλλήλου.

*Άρθρον 41.

(*Άρθρον 23 ν. 417/1976)

Έπανάληψις πειθαρχικῆς δίκης.

- Τὴν κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 8 επανάληψιν της πειθαρχικῆς δίκης αίτεῖται ἐν μὲν τη περιπτώσει της εκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς απόφασεως ο οικείος Υπουργός, ἐν δὲ τη περιπτώσει της εκδόσεως άθωωτικῆς ποινικῆς απόφασεως ο άθωωθείς.
- Η αίτησις επανάληψεως άπευθύνεται προς τό πειθαρχικόν όργανον, εις τό όποιον υπήγετο ο υπάλληλος κατά τον χρόνον της τελείσεως του άδικήματος.
- Κατά την επανάληψιν της πειθαρχικῆς δίκης, ἐν μὲν τη περιπτώσει εκδόσεως καταδικαστικῆς ποινικῆς απόφασεως, δύναται νά επιβληθῇ ποινὴ ανωτέρα της επιβληθείσης, ἐν δὲ τη περιπτώσει της εκδόσεως άθωωτικῆς ποινικῆς απόφασεως, δύναται νά αποφασισθῇ απαλλαγή ή επιβολή ελαφροτέρας ποινῆς. Είς τάς περιπτώσεις της όριστικῆς παύσεως ή του υποβιβασμοῦ, δύναται κατά την επανάληψιν της πειθαρχικῆς δίκης νά αποφασισθῇ και ή αποκατάστασις του υπαλλήλου, όποτε οὗτος καταλαμβάνει την τυχὸν υπάρχουσαν κενὴν θέσιν του βαθμοῦ εις τον όποιον αποκαθίσταται, ή, ἐν ἐλλείψει τιαούτης, παραμένει υπεράριθμος και καταλαμβάνει την πρώτην κενωθητομένην τοιαύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

*Άρθρον 42.

(*Άρθρον 172 ν. 1811/1951 και άρθρον 24 ν. 417/1976)

- Η τελεσιδίκος καταστάσα πειθαρχική απόφασις είναι υποχρεωτικώς εκτελεστή.
- Η εκτελεστή πειθαρχική απόφασις εκτελείται, ως προς μὲν τό πρόστιμον υπό του προϊσταμένου της ύπηρεσίας του έντελλομένου την πληρωμήν των αποδοχῶν του τιμωρηθέντος, προς τον όποιον αποστέλλεται υπό της εκδούσης άρχῆς υποχρεωτικώς και άμέσως ἄμα τη τελεσιδικίᾳ της απόφασεως αντίγραφον αὐτῆς, ως προς δὲ τάς λοιπὰς ποινὰς υπό του οικείου ύπουργείου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Είς περίπτωσιν λύσεως της υπαλληλικῆς σχέσεως, τό πρόστιμον εισπράττεται κατά τάς διατάξεις του Κώδικος περὶ εισπράξεως δημοσίων εσόδων. οὐδέποτε όμως ἐκ των κληρονομῶν του τιμωρηθέντος.
- Η εκτελεστή πειθαρχική απόφασις καταχωρίζεται εις τό «άτομικόν δελτίον στοιχείων υπαλλήλου» και τίθεται εις τὸν άτομικὸν φάκελλον του κριθέντος.
- Άρμόδιος διά την βεβαίωσιν των τελῶν της δίκης είναι ο εκδῶσας την καταγνωστικὴν απόφασιν πειθαρχικώς προϊστάμενος ή ο γραμματεὺς του εκδῶσαντος ταύτην διοικητικού συμβουλίου νομικού προσώπου ή ύπηρεσιακού πειθαρχικού συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 43.

(*Άρθρον 175 ν. 1811/1951 και άρθρον 25 ν. 417/1976)

Πειθαρχικὸν δίκαιον των ἐπὶ συμβάσει, ἐπὶ θητεία και εκτάκτων υπαλλήλων.

- Είς τάς διατάξεις του παρόντος υπάγονται και οί ἐπὶ συμβάσει ή ἐπὶ θητεία εις τακτικὰς θέσεις διοριζόμενοι υπάλληλοι.
- Επίσης υπάγονται και οί εκτακτοί, αποκλειομένης μόνον της προσφυγῆς ενώπιον του Συμβουλίου της Έπικρατείας.
- Διὰ Π. διαταγμάτων, εκδιδομένων ἐπὶ τη προτάσει των Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Έργασίας και του κατά περίπτωσιν αρμοδίου, δύναται νά καθορίζονται καθ' Υπουργεῖον ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ἐν ή πλείονα)

τά του πειθαρχικού δικαίου, κατά τε τὰς ούσιαστικές και διαδικαστικές διατάξεις, του επί σχεσίαις εργασίας ιδιωτικού δικαίου παρέχοντος εις τὸ Δημόσιον και τὰ νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τὰς υπηρεσίας του προσωπικού, επιτρεπομένης παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς κειμένης εργατικῆς νομοθεσίας, ἀποκλειομένης πάντως τῆς ποινῆς τῆς ὀριστικῆς παύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 44.

(Ἄρθρον 26 ν. 417/1976).

Γνωστοποιήσῃς ποινικῆς διώξεως ὑπαλλήλων.

Ἡ παρὰ πλημμελειοδικαίαις εισαγγελικῇ ἀρχῇ ὑποχρεοῦται πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένην ποινικὴν διώξιν κατὰ ὑπαλλήλου νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν.

Ἄρθρον 45.

(Ἄρθρον 27 ν. 417/1976 καὶ διευκρινιστικὴ διάταξις τῆς λέξεως «ὕπαλληλος»)

Περὶ τῆς ἐννοίας ὄρων τινῶν.

Ὅπου ἐν τῷ πειθαρχικῷ δικαίῳ γίνεται μνεία:

α) «Ὑπουργοῦ» νοεῖται καὶ ὁ οἰκείος «Ὑφυπουργός»,

β) Διοικητικοῦ συμβουλίου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου» νοεῖται καὶ τὸ ὑπὸ τυχὸν ἄλλην ὀνομασίαν συλλογικὸν ὄργανον διοικήσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου,

γ) «Πρυτάνεως» νοεῖται καὶ ὁ ὑπὸ διάφορον ὀνομασίαν ἐπέχων θέσιν πρυτάνεως ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ιδρύματος,

δ) «πειθαρχικῆς ἀγωγῆς» νοεῖται «τὸ παραπεμπτήριον ἔγγραφο», καὶ

ε) «ὕπαλληλου», ἄνευ εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ ὡς ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, νοεῖται καὶ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 46.

(Ἄρθρον 28 ν. 417/1976)

Πειθαρχικαὶ διατάξεις προσωπικοῦ ἐκπαιδεύσεως.

Δὲν θίγονται αἱ ισχύουσαι πειθαρχικαὶ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὑπὸ τῆς κειμένης ὅμως νομοθεσίας, περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, προβλεπόμενα Προεδρικά διατάγματα, τὰ καθορίζοντα τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ διαδικασίας, ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 47.

(Ἄρθρον 30 ν. 417/1976)

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα, τελεσθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν. 417/1976 καὶ μὴπω ὀριστικῶς ἐκδικασθέντα, διέπονται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διαδικαστικὰς διατάξεις.

2. Ὑπὸ τοῦ παρόντος διέπονται καὶ αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ν. 417/1976 ἐκκρεμεῖς συνεπείᾳ ἐφέσεων ἢ προσφυγῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ

ἐφεξῆς ἀσκηθισόμεναι ἐφέσεις ἢ προσφυγαὶ κατὰ προσκοδουσίων πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

3. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ προσωρινῆς παύσεως, ἐπιβληθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976, α) ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976, β) ἀναθεωροῦνται οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν κατέστη τελεσίδικος καὶ δὲν ἠτκήθη προσφυγὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976 καὶ γ) ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἐὰν ἠτκήθη προσφυγὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976.

Ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ προηγουμένου ἑδαφίου ἀρχίζει νέα πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἀναθεώρησιν ἀποφάσεως.

4. Αἱ κατὰ τὴν ἐνάρξιν ἰσχύος τοῦ ν. 417/1976 ἐκκρεμεῖς πειθαρχικαὶ δίκαι ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰς παρ. 5 καὶ ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ β.δ. 285/1972 ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων συνεχίζονται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὑπ' αὐτῶν ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 48.

(Ἄρθρον 31 ν. 417/1976)

Καταργοῦμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται:

α) Τὸ ν.δ. 750/1970 «περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου».

β) Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ν.δ. 751/1970 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος», αἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς β' αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις κρίνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων πειθαρχικῶν διατάξεων.

γ) Τὸ ν.δ. 1112/1972, καὶ δ μέρος τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν, συμπλήρωσιν καὶ καταργήσιν διατάξεων τοῦ ν.δ. 750/1970.

δ) Τὸ β.δ. 285/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυστῶν διατάξεων «περὶ τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου».

ε) Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ν. 22/1975 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων ν.π.δ.δ., μὴ θιγομένων τῶν λοιπῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, καὶ

στ) πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. 417/1976 ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως θέματα διαπόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΞ

περιλαμβάνων τὰς κατ' ἄρθρον τῆς κωδικοποιήσεως τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου ἐνσωματωθείσας διατάξεις πηγῶν.

Ἄρθρα κωδικοποιήσεως	Πηγαι
Ἄρθρον μόνον παράγρ. 1	Διάταξις εἰλημμένη ἐκ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 417/1976, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 44 ν. 22/1975 καὶ ἄρθρα 23 παράγρ. 2 καὶ 29 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον μόνον παράγρ. 2	Διάταξις εἰλημμένη ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 417/1976.
Ἄρθρον 1	Ἄρθρον 131 Β.Ν. *
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. α	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. α Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 2 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. β-δ	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. β-δ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. ε	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. ε Β.Ν., ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 29 παράγρ. 3 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. στ-ιθ	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. στ-ιθ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. ιε	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. ιε Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 2 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. ιστ-ιθ	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. ιστ-ιθ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. κ	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. κ Β.Ν., ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 23 παράγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. κα-κη	Ἄρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. κα-λ Β.Ν.
Ἄρθρον 2 παράγρ. 2	Ἄρθρον 132 παράγρ. 2 Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 1	Ἄρθρον 133 παράγρ. 1 Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 2	Ἄρθρον 133 παράγρ. 2 Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 1 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 3	Ἄρθρον 133 παράγρ. 3 Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. α-ε	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. α-ε τοῦ Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ, Β.Ν. ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 23 παράγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ Β.Ν.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. η	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. η Β.Ν., ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 2 ν. 417/1976.
Ἄρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. θ-ιβ	Ἄρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. θ-ιβ τοῦ Β.Ν. Σημείωσις : Ἐκ τοῦ ἐδαφίου ιβ περελείφθη τὸ ἄρθρον 215, ὡς ἀφορῶν εἰς μεταβλητικὴν διάταξιν.

Άρθρα κωδικοποιήσεως

Πηγαι

Άρθρον 3 παράγρ. 4 εδάφ. ιγ	Διάταξις ειλημμένη εκ του άρθρου 44 του ν. 22/1975.
Άρθρον 4 παράγρ. 1-3 και 5-6	Άρθρον 134 παράγρ. 1-3 και 5-6 B.N.
Άρθρον 4 παράγρ. 4	Άρθρον 134 παράγρ. 4 B.N., εν συνδυασμῳ προς άρθρον 27 περίπτ. δ. ν. 417/1976.
Άρθρον 4 παράγρ. 7	Άρθρον 134 παράγρ. 7 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 4 ν. 417/1976.
Άρθρα 5-7	Άρθρα 135-137 B.N.
Άρθρον 8 παράγρ. 1-2	Άρθρον 138 παράγρ. 1-2 B.N.
Άρθρον 8 παράγρ. 3-4	Άρθρον 138 παράγρ. 3-4 B.N., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 5 ν. 417/1976.
Άρθρον 9	Άρθρον 139 B.N.
Άρθρον 10 παράγρ. 1	Άρθρον 140 παράγρ. 1 B.N.
Άρθρον 10 παράγρ. 2	Άρθρον 140 παράγρ. 2 B.N., εν συνδυασμῳ προς τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παράγρ. 2 του άρθρου 172 του B.N., ως ἡ παράγραφος αὕτη αντικατεστάθη δι' άρθρου 24 ν. 417/1976.
Άρθρον 11	Άρθρον 141 B.N.
Άρθρον 12	Άρθρον 142 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 6 ν. 417/1976.
Άρθρον 13	Άρθρα 143, 173 και 174 B.N., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 7 ν. 417/1976.
Άρθρον 14	Άρθρον 144 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 8 ν. 417/1976.
Άρθρον 15	Άρθρον 145 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 9 ν. 417/1976.
Άρθρον 16	Άρθρον 10 ν. 417/1976.
Άρθρον 17	Άρθρα 146 και 165 B.N., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 11 ν. 417/1976.
Άρθρον 18	Άρθρον 147 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 12 ν. 417/1976.
Άρθρον 19 παράγρ. 1,2 και 3 ἐδάφ. α και γ	Άρθρον 148 παράγρ. 1, 2 και 3 ἐδάφ. α και γ B.N.
Άρθρον 19 παράγρ. 3 ἐδάφ. β	Άρθρον 148 παράγρ. 3 ἐδάφ. β του B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 13 ν. 417/1976.
Άρθρον 20	Άρθρον 149 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 14 ν. 417/1976.
Άρθρον 21	Άρθρον 150 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 15 ν. 417/1976.
Άρθρα 22-28	Άρθρα 151-157 B.N.
Άρθρον 29	Άρθρον 158 B.N., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 16 ν. 417/1976.
Άρθρον 30 παράγρ. 1 και 2	Άρθρον 159 παράγρ. 1 και 2 B.N.
Άρθρον 30 παράγρ. 3, 4 και 5	Άρθρον 159 παράγρ. 3, 4 και 5 B.N., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 17 ν. 417/1976.
Άρθρον 31	Άρθρον 160 B.N., ως ἡ παράγραφος 1 αὐτοῦ συνεπληρώθη δι' άρθρου 18 ν. 417/1976.
Άρθρον 32	Άρθρον 161 B.N.
Άρθρον 33 παράγρ. 1,4,5 και 6	Άρθρον 162 παράγρ. 1, 4, 5 και 6 B.N.
Άρθρον 33 παράγρ. 2 και 3	Άρθρον 162 παράγρ. 2 και 3 B.N., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 19 ν. 417/1976.
Άρθρα 34-37	Άρθρα 163, 164, 166 και 167 B.N.
Άρθρον 38 παράγρ. 1-3	Άρθρον 168 παράγρ. 1-3 B.N.
Άρθρον 38 παράγρ. 4 και 5	Άρθρον 168 παράγρ. 4 και 5 B.N., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 20 παράγρ. 1 ν. 417/1976.
Άρθρον 38 παράγρ. 6	Άρθρον 20 παράγρ. 2 ν. 417/1976.

Άρθρα Κωδικοποιήσεως

Πηγαι

- Άρθρον 39
παράγρ. 1,2,4,6 Άρθρον 169 παράγρ. 1, 2, 4, 6 και 9 Β.Ν., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 21 ν. 417/1976.
και 9
- Άρθρον 39
παράγρ. 3,5,7 Άρθρον 169 παράγρ. 3, 5, 7 και 8 Β.Ν.
και 8
- Άρθρον 40 Άρθρον 170 Β.Ν., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 22 ν. 417/1976.
- Άρθρον 41 Άρθρον 171 Β.Ν., ως αντικατεστάθη δι' άρθρου 23 ν. 417/1976.
- Άρθρον 42
παράγρ. 1,2 Άρθρον 172 παράγρ. 1, 2 και 4 Β.Ν., ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 24 ν. 417/1976.
και 4
- Άρθρον 42
παράγρ. 3 Άρθρον 172 παράγρ. 3 Β.Ν.
- Άρθρον 43
παράγρ. 1 και 2 Άρθρον 175 παράγρ. 1 και 2 Β.Ν.
- Άρθρον 43
παράγρ. 3 Άρθρον 25 ν. 417/1976, εν συνδυασμῳ προς άρθρον 12 παράγρ. 1 ν. 400/1976.
- Άρθρον 44 Άρθρον 26 ν. 417/1976.
- Άρθρον 45 Άρθρον 27 ν. 417/1976 και διευκρινιστική διάταξις τῆς λέξεως «ὀπάλληλος».
- Άρθρον 46 Άρθρον 28 ν. 417/1976.
- Άρθρον 47 Άρθρον 30 ν. 417/1976.
- Άρθρον 48 Άρθρον 31 ν. 417/1976.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ἐμφαίνων τὰ νομοθετήματα, τὰ ὁποῖα περιελήφθησαν εἰς τὸ διάταγμα κωδικοποιήσεως τοῦ πειθαρχικοῦ δικαίου, ὡς καὶ τὸ
ἄρθρον τῆς κωδικοποιήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον περιελήφθη ἐκάστη τῶν διατάξεων τῶν νομοθετημάτων τούτων.

ν. 1811/1951

«Περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων».

(Φ.Ε.Κ. 141 Α' 16.5.1951)

Διατάξεις πηγῶν	Άρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 1811/1951	
Άρθρον 131	Άρθρον 1
Άρθρον 132 παράγρ. 1 ἐδάφ. α, ὡς αντικατεστάθη διὰ τοῦ άρθρου 2 ν. 417/1976.	Άρθρον 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. α
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. β - δ	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. β - δ
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. ε, ἐν συνδυασμῳ προς ἄρθρον 29 παραγρ. 3 τοῦ Συντάγματος.	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. εῖ
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. στ - ιδ	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. στ - ιδ
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. ιε, ὡς αντικατεστάθη δι' ἄρθρον 2 ν. 417/1976.	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. ιε
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. ιστ - ιθ	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. ιστ - ιθ
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. κ, ἐν συνδυασμῳ προς ἄρθρον 23 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. κ
Άρθρον 132 παραγρ. 1 ἐδάφ. κα - λ	Άρθρον 2 παραγρ. 1 ἐδάφ. κα - κη
Άρθρον 132 παραγρ. 2	Άρθρον 2 παραγρ. 2
Άρθρον 133 παράγρ. 1	Άρθρον 3 παράγρ. 1
Άρθρον 133 παράγρ. 2, ὡς αντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παράγρ. 1 ν. 417/1976.	Άρθρον 3 παράγρ. 2
Άρθρον 133 παράγρ. 3	Άρθρον 3 παράγρ. 3
Άρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. α - ε	Άρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. α - ε
Άρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ, ἐν συνδυασμῳ προς ἄρθρον 23 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος.	Άρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. στ.
Άρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ	Άρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. ζ
Άρθρον 133 παράγρ. 4 ἐδάφ. η, ὡς αντικατεστάθη δι' ἄρθρου 3 παραγρ. 2 ν. 417/1976.	Άρθρον 3 παράγρ. 4 ἐδάφ. η

Διατάξεις πηγών

Άρθρα κωδικοποιήσεως

ν. 1841/1951

Άρθρον 133 παράγρ. 4 έδάφ. θ - ιβ Σημειώσεις : Έκ του έδαφίου ιβ παρελείφθη τὸ άρθρον 215, ὡς ἀφορῶν εἰς μεταβατικὴν διάταξιν.

Άρθρον 134 παράγρ. 1 - 3 καὶ 5 - 6.

Άρθρον 134 παράγρ. 4, ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρον 27 περίπτ. δ ν. 417/1976.

Άρθρον 134 παράγρ. 7, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 4 ν. 417/1976.

Άρθρον 135

Άρθρον 136

Άρθρον 137

Άρθρον 138 παράγρ. 1 - 2

Άρθρον 138 παράγρ. 3 - 4, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 5 ν. 417/1976.

Άρθρον 139

Άρθρον 140 παράγρ. 1

Άρθρον 140 παράγρ. 2, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τελευταῖον έδαφίον τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 172, ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 24 ν. 417/1976.

Άρθρον 141

Άρθρον 142, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 6 ν. 417/1976.

Άρθρα 143, 173 καὶ 174, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 7 ν. 417/1976.

Άρθρον 144, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 8 ν. 417/1976.

Άρθρον 145, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 9 ν. 417/1976.

Άρθρα 146 καὶ 165, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 11 ν. 417/1976

Άρθρον 147, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 12 ν. 417/1976.

Άρθρον 148 παράγρ. 1, 2 καὶ 3 έδάφ. α καὶ γ.

Άρθρον 148 παράγρ. 3 έδάφ. β, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 13 ν. 417/1976.

Άρθρον 149, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 14 ν. 417/1976.

Άρθρον 150, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 15 ν. 417/1976.

Άρθρον 151

Άρθρον 152

Άρθρον 153

Άρθρον 154

Άρθρον 155

Άρθρον 156

Άρθρον 157

Άρθρον 158, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 16 ν. 417/1976.

Άρθρον 159 παράγρ. 1 καὶ 2

Άρθρον 159 παράγρ. 3, 4 καὶ 5, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 17 ν. 417/1976.

Άρθρον 160, ὡς ἡ παράγρ. 1 αὐτοῦ συνεπληρώθη δι' ἄρθρου 18 ν. 417/1976.

Άρθρον 161

Άρθρον 162 παράγρ. 1, 4, 5 καὶ 6

Άρθρον 162 παράγρ. 2 καὶ 3, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 19 ν. 417/1976.

Άρθρον 163

Άρθρον 164,

Άρθρον 165, ὡς ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἄρθρου 146 ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 11 ν. 417/1976.

Άρθρον 166

Άρθρον 167

Άρθρον 168 παράγρ. 1 - 3

Άρθρον 168 παράγρ. 4 καὶ 5, ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 20 παράγρ. 1 ν. 417/1976.

Άρθρον 169 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9 ὡς ἀντικατεστάθησαν δι' ἄρθρου 21 ν. 417/1976.

Άρθρον 169 παράγρ. 3, 5, 7 καὶ 8

Άρθρον 170, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 22 ν. 417/1976.

Άρθρον 171, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 23 ν. 417/1976.

Άρθρον 3 παράγρ. 4 έδάφ. θ - ιβ

Άρθρον 4 παράγρ. 1 - 3 καὶ 5 - 6

Άρθρον 4 παράγρ. 4

Άρθρον 4 παράγρ. 7

Άρθρον 5

Άρθρον 6

Άρθρον 7

Άρθρον 8 παράγρ. 1 - 2

Άρθρον 8 παράγρ. 3 - 4

Άρθρον 9

Άρθρον 10 παράγρ. 1

Άρθρον 10 παράγρ. 2

Άρθρον 11

Άρθρον 12

Άρθρον 13

Άρθρον 14

Άρθρον 15

Άρθρον 17

Άρθρον 18

Άρθρον 19 παράγρ. 1, 2 καὶ 3 έδάφ. α καὶ γ

Άρθρον 19 παράγρ. 3 έδάφ. β

Άρθρον 20

Άρθρον 21

Άρθρον 22

Άρθρον 23

Άρθρον 24

Άρθρον 25

Άρθρον 26

Άρθρον 27

Άρθρον 28

Άρθρον 29

Άρθρον 30 παράγρ. 1 καὶ 2

Άρθρον 30 παράγρ. 3, 4 καὶ 5

Άρθρον 31

Άρθρον 32

Άρθρον 33 παράγρ. 1, 4, 5 καὶ 6

Άρθρον 33 παράγρ. 2 καὶ 3

Άρθρον 34

Άρθρον 35

Άρθρον 17

Άρθρον 36

Άρθρον 37

Άρθρον 38 παράγρ. 1 - 3

Άρθρον 38 παράγρ. 4 καὶ 5

Άρθρον 39 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9

Άρθρον 39 παράγρ. 3, 5, 7 καὶ 8

Άρθρον 40

Άρθρον 41

Διατάξεις πηγών

Άρθρα κωδικοποιήσεως

ν. 1811/1951

Άρθρον 172 παράγρ. 1, 2 και 4, ως αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 24 ν. 417/1976.

Άρθρον 172 παράγρ. 3

Άρθρα 173 και 174, ως έμοϋ μετά τοϋ άρθρου 143 αντικατεστάθησαν δι' άρθρου 7 ν. 417/1976.

Άρθρον 175 παράγρ. 1 και 2

Άρθρον 42 παράγρ. 1, 2 και 4

Άρθρον 42 παράγρ. 3

Άρθρον 13

Άρθρον 43 παράγρ. 1 και 2

ν. 22/1975

«Περί ρυθμίσεως θεμάτων καταστάσεως τών δημοσίωv διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων ν.π.δ.δ.»
(Φ.Ε.Κ. 54 Α' τῆς 1.4.1975)

Άρθρον 44

Άρθρον 3 παράγρ. 4 έδάφ. ιγ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

(Φ.Ε.Κ. 111 Α' τῆς 9.6.1975)

Άρθρον 23 παράγρ. 2

Άρθρον 2 παράγρ. 1 έδάφ. κ

Άρθρον 3 παράγρ. 4 έδάφ. στ

Άρθρον 29 παράγρ. 3

Άρθρον 2 παράγρ. 1 έδάφ. ε

ν. 417/1976

«Περί επαναφορᾶς εν ισχύι τών πειθαρχικών διατάξεων τοϋ Έπαλληλικοϋ Κώδικος και περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως αϋτών».

(Φ.Ε.Κ. 214 Α' τῆς 17.8.1976)

Διατάξεις πηγών

Άρθρα κωδικοποιήσεως

ν. 417/1976

Άρθρον 1

Άρθρον 2, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθησαν τὰ έδάφια α και ιε τῆς παραγράφου 1 τοϋ άρθρου 132 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 3, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθη ή παράγρ. 2 τοϋ άρθρου 133 και τὸ έδάφιον η τῆς παραγρ. 4 τοϋ αϋτοϋ άρθρου τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 4, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθη ή παράγρ. 7 τοϋ άρθρου 134 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 5, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθησαν αί παράγρ. 3 και 4 τοϋ άρθρου 138 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 6, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθη τὸ άρθρον 142 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 7, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθησαν τὰ άρθρα 143, 173 και 174 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 8, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθη τὸ άρθρον 144 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 9, δια τοϋ όποίου αντικατεστάθη τὸ άρθρον 145 τοϋ ν. 1811/1951.

Άρθρον 10

Άρθρον μόνον

Άρθρον 2 παράγρ. 1 έδάφ. α και ιε

Άρθρον 3 παράγρ. 2 και 4 έδάφ. η

Άρθρον 4 παράγρ. 7

Άρθρον 8 παράγρ. 3 και 4

Άρθρον 12

Άρθρον 13

Άρθρον 14

Άρθρον 15

Άρθρον 16

Διατάξεις πηγών	Άρθρα κωδικοποιήσεως
ν. 417/1976	
Άρθρον 11, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθησαν τὰ ἄρθρα 146 καὶ 165 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 17
Άρθρον 12, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 147 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 18
Άρθρον 13, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἐδάφ. β τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 148 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 19 παράγρ. 3 ἐδάφ. β
Άρθρον 14, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 149 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 20
Άρθρον 15, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 150 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 21
Άρθρον 16, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 158 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 29
Άρθρον 17, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 30 παράγρ. 3, 4 καὶ 5
Άρθρον 18, διὰ τοῦ ὁποῖου συνεπληρώθη ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 160 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 31 παράγρ. 1
Άρθρον 19, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 162 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 33 παράγρ. 2 καὶ 3
Άρθρον 20, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 168 τοῦ ν. 1811/1951 καὶ προσετέθη εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον παράγραφος 6.	Άρθρον 38 παράγρ. 4, 5 καὶ 6
Άρθρον 21, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 169 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 39 παράγρ. 1, 2, 4, 6 καὶ 9
Άρθρον 22, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 170 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 40
Άρθρον 23, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 171 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 41
Άρθρον 24, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 172 τοῦ ν. 1811/1951.	Άρθρον 10 παράγρ. 2 Άρθρον 42 παράγρ. 1, 2 καὶ 4
Άρθρον 25	Άρθρον 43 παράγρ. 3
Άρθρον 26	Άρθρον 44
Άρθρον 27	Άρθρον 4 παράγρ. 4
Άρθρον 28	Άρθρον 45
Άρθρον 29	Άρθρον 46
Άρθρον 30	Προοίμιον Διατάγματος
Άρθρον 31	Άρθρον 47
	Άρθρον 48